

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/23/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200821
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200821.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: Y. Z., bytom W., zastúpený JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou z Martina, A. Kmeťa 28, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitalská 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 30. júna 2016, č. 2016/101590/14655/SSZOSK, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2017, č.k. 24Sa/72/2016-46, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2017, č.k. 24Sa/72/2016-46, m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného z 30. júna 2016, č. 2016/101590/14655/SSZOSK, z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde voči žalovanému v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 21. marca 2017, č.k. 24Sa/72/2016-46, podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 30. júna 2016, č. 2016/101590/14655/SSZOSK 2016, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, zo dňa 4. marca 2015, č. MT1/OSaP/ZAM/2015/9056/Be.

2. Týmto rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin bol žalobca vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie v zmysle § 36 ods. 2 písm. b/, ods. 3, ods. 5 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dňom 30. januára 2015. Žalovaný toto rozhodnutie zmenil tak, že žalobca sa vyraduje z evidencie uchádzačov

o zamestnanie v zmysle ustanovenia §36 ods. 2 písm. b/, ods. 3, ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z.z. dňom 30. januára 2015.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 36 ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 19 ods. 1 zákona č. 5/2004 Z.z. ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

4. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že správne orgány zistili objektívne skutkový stav prejednávanej veci a ich rozhodnutia vychádzali zo správneho právneho posúdenia. Žalobca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 3. decembra 2014. Úrad práce dňa 2. januára 2015 určil žalobcovi povinnosť, aby sa dňa 30. januára 2015 dostavil na úrad na skupinovú aktivitu úradu - informatívne poradenstvo pre novo zaradených uchádzačov o zamestnanie. Išlo o jednorázovú aktivitu úradu. Z dôvodu, že žalobca sa dňa 30. januára 2015 na úradom stanovený termín skupinovej aktivity nedostavil za účelom ponuky niektorého z aktívnych opatrení na trhu práce, úrad práce správanie sa žalobcu považoval za nespoluprácu účastníka konania s úradom a rozhodol o jeho vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie podľa § 36 ods. 2 písm.b/, ods. 3, ods. 5 písm.e/ zákona č. 5/2004 Z.z..

5. Z lekárskej správy vystavenej na úrazovej ambulancii MUDr. B. Y. dňa 31. decembra 2014 o 23.29 hodine vypynulo, že po napadnutí žalobcu neznámymi mužmi sa podrobil CT vyšetreniu hlavy a C chrbtice. Ošetrojúci lekár mu doporučil analgetiká podľa potreby a telesný kľud. Z lekárskeho nálezu vystaveného neurológom MUDr. W. H. zo dňa 30. januára 2015 nevyplývalo, kedy bol žalobca objednaný na toto vyšetrenie, alebo či išlo o urgentné ošetrovanie, čo sa javilo ako nepravdepodobné, lebo žalobca sa na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine dňa 30. januára 2015 s oneskorením, ale dostavil. Krajský súd mal preto za to, že žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal, čo bolo bezprostredným dôvodom pre vykonanie jeho neurologického vyšetrenia práve dňa 30. januára 2015 a 7.46 hodine, či bol na toto vyšetrenie vopred objednaný a najmä kedy.

6. Na základe vykonaného dokazovania krajský súd ďalej zistil, že žalobca stratil kontrolný preukaz Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin. Dátum aktívneho stretnutia však mal napísaný v kalendári. Pokiaľ išlo o urgentné ošetrovanie krajskému súdu nebolo zrejmé, prečo sa žalobca objednal na neurologické vyšetrenie v čase, keď mal absolvovať skupinovú aktivitu - informatívne poradenstvo pre novozaradených uchádzačov o zamestnanie dňa 30. januára 2015 o 8.30 hod. na úrade práce. Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdil, že existovali vážne dôvody podľa § 36 ods. 4 písm. b/, c/ a f/ zákona č. 5/2004 Z.z., pre ktoré sa na správny orgán prvého stupňa dostaviť v nariadenom termíne nemohol, krajský súd poukázal na ustanovenie § 36 ods. 4 písm. c/ zákona č. 5/2004 Z.z., v zmysle ktorého začiatok a skončenie dočasnej pracovnej neschopnosti uchádzača o zamestnanie sa úradu preukazuje potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti do troch pracovných dní odo dňa vystavenia potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti a pracovným dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti; skončenie pracovnej neschopnosti preukazuje uchádzač o zamestnanie osobne. Žalobca postupoval v rozpore s týmto ustanovením, jeho zdravotný stav nebol posúdený podľa § 19 ods. 1 zákona č. 5/2004 Z.z. a zároveň nepreukázal ani iné dôvody v zmysle citovaných ustanovení, ktorých vážnosť posudzuje úrad.

7. S poukazom na zistené skutočnosti krajský súd žalobcu žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

8. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1, § 168 a § 175 SSP. Žalobcovi ani žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

II.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

10. Namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

11. Poukázal na tvrdenie žalovaného, že zo spisového materiálu správneho orgánu prvého stupňa vyplynulo, že „účastník konania - sťažovateľ sa na úrad dňa 30. januára 2015 nedostavil a úradu nepreukázal vážne dôvody svojej neprítomnosti“. Podľa právneho názoru žalobcu toto konštatovanie nezodpovedá skutočnému stavu veci. Sťažovateľ sa na správny orgán prvého stupňa dňa 30. januára 2015 dostavil s časovým oneskorením cca 20 minút. Dôvod oneskorenia vysvetlil príslušnej sprostredkovateľke práce hneď, predložil doklad o svojej dočasnej pracovnej neschopnosti i lekárske potvrdenie o absolvovanom ošetrovaní u MUDr. W. H.. Sprostredkovateľka práce uviedla, že sťažovateľovo ospravedlnenie oneskoreného príchodu neakceptuje, ľudí už má zapísaných a sťažovateľovi povedala, že môže odísť, pretože zákon je prísny. Žiadne iné vysvetlenie od sprostredkovateľky práce sťažovateľ nedostal. Následne mu bolo doručené rozhodnutie o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Sťažovateľ bol dňa 30. januára 2015 na správnom orgáne prvého stupňa spolu s ďalšiu osobou - so svojou starou mamou, nakoľko mal poranenú hlavu a z toho vyplývajúce zdravotné ťažkosti.

12. Správny súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že zdravotný stav sťažovateľa nebol posúdený podľa § 19 zákona č. 5/2004 Z.z. a súčasne sťažovateľ nepreukázal ani iné dôležité dôvody, ktorých vážnosť posudzuje úrad. Ďalej správny súd ustálil, že nedostavenie sa sťažovateľa dňa 30. januára 2015 na úradom stanovený termín skupinovej terapie je potrebné považovať za nespoluprácu účastníka konania s úradom, čo je dôvodom pre vyradenie sťažovateľa z evidencie uchádzačov o zamestnanie podľa § 36 ods. 2 písm. b/, ods. 3, ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z.z.. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti bránil tým, že k jeho oneskoreniu na určený termín na správny orgán prvého stupňa došlo z vážnych dôvodov. Týmto dôvodom bola dočasná práceneschopnosť pre poškodenie zdravia, ktoré utrpel pri útoku na svoju osobu zo strany v tom čase pre neho neznámych mužov. Lekárske vyšetrenie neabsolvoval zo subjektívnych dôvodov spočívajúcich v jeho osobe, ale preto, že sa stal obeťou násilného trestného činu. Trestná vec bola v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa šetrená orgánmi činnými v trestnom konaní. Správny orgán prvého stupňa o tejto skutočnosti vedomosť mal, nepreveril si ju, a ani na ňu neprihliadol pri vydávaní svojho rozhodnutia. V čase rozhodovania žalovaného trestná vec už bola právoplatne skončená - páchatelia útoku na sťažovateľa boli zaistení a právoplatne odsúdení za svoje protiprávne konanie trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 28. septembra 2015, sp.zn. 3T/107/2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. novembra 2015.

13. Ak teda žalovaný tvrdí, že nedisponoval tvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti sťažovateľa, pričom toto mu predkladané zo strany sťažovateľa bolo, informáciou, že sťažovateľ sa stal obeťou násilného trestného činu preukázateľne disponoval, avšak na ňu bez akéhokoľvek odôvodnenia neprihliadol. Na základe uvedených dôvodov tvrdil, že preukázal existenciu vážnych dôvodov podľa § 36 ods. 4 písm. b/ a f/ zákona č. 5/2004 Z.z.. Ak žalovaný účelovo tvrdí, že mu sťažovateľ nepredložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, sťažovateľ si jej prevzatie nedal od sprostredkovateľky práce potvrdiť a nemá ako preukázať opak, avšak záznam o ošetrovaní u MUDr. W. H. dňa 30. januára 2015 sťažovateľ žalovanému preukázateľne predložil. V potvrdení o ošetrovaní sú opísané zdravotné ťažkosti sťažovateľa spolu s okolnosťami o šetrení napadnutia sťažovateľa orgánmi činnými v trestnom konaní i číslo ČVS, pod ktorým trestnúvec viedlo OO PZ Vrútky. Na žiadnu z týchto podstatných okolností však pri svojom rozhodovaní neprihliadol. Podľa názoru sťažovateľa žalovaný pochybil a sťažovateľa z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradil bez splnenia zákonom predpokladaných dôvodov.

14. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol kasačným súdom rozsudok zmeniť Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. marca 2017, sp.zn. 24Sa/72/2016-46 tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 2016/101590/14655/SSZOSK z 30. júna 2016 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

15. Sťažovateľ si uplatnil právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

III.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť zamietnúť a rozsudok

krajského súdu potvrdiť.

17. K dôvodom uvedeným v v kasačnej sťažnosti poukázal vyjadrenie zamestnankyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin Bc. X. Q., ktorá aktivitu pre novo zaradených uchádzačov dňa 30. januára 2015 viedla. Z dôvodu, že sa jednalo o jednorázovú aktivitu úradu a žalobca sa na ňu nedostavil, bolo potrebné považovať za nespoluprácu účastníka konania s úradom.

IV.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm.g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP) a a po jej preskúmaní dospel k záveru, že že kasačná sťažnosť je dôvodná.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu verejnej správy.

23. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorý postupom podľa §190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 30. júna 2016, č. 2016/101590/14655/SSZOSK. Týmto rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin zo 4. marca 2015, č. MTI/OSAP/ZAM/2015/9056/BE, o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie v zmysle § 36 ods. 2 písm. b/, ods. 3, ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z.z. dňom 30. januára 2015.

Podľa § 36 ods. 2 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z.z. úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespolupráce s úradom.

Podľa § 36 ods. 4 písm. c/ a e/ zákona č. 5/2004 Z.z. za vážny dôvod podľa odseku 5 písm. a/ až e/ a h/ sa považuje,

c) dočasná pracovná neschopnosť uchádzača o zamestnanie, ktorej začiatok a skončenie sa úradu preukazuje potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti do troch pracovných dní odo dňa vystavenia potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti a pracovným dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti; skončenie dočasnej pracovnej neschopnosti preukazuje uchádzač o zamestnanie osobne,

e) iné dôvody, ktorých vážnosť posudzuje úrad.

Podľa § 36 ods. 5 písm. e/ zákona č. 5/2004 Z.z.za nespoluprácu uchádzača o zamestnanie s úradom podľa odseku 2 písm. b) sa považuje nedostavenie sa na úrad alebo miesto určené úradom na účely

podľa § 34 ods. 6 a 8 bez vážnych dôvodov podľa odseku 4 písm. b) až e)

24. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis najvyšší súd zistil, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin dňa 16. decembra 2014 oznámil zaradenie žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 3. decembra 2014 na základe žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie pri opakovanej evidencii zo dňa 3. decembra 2014. Prevzatie oznámenia žalobca potvrdil dňa 2. januára 2015. V uvedený deň žalobca potvrdil svoj súhlas pre komunikáciu zabezpečovanú prostredníctvom telefónneho čísla mobilného operátora. V administratívnom spise správneho orgánu prvého stupňa sa okrem iného nachádza Prezenčná listina zo skupinovej aktivity „Informatívne poradenstvo pre novozaradených UoZ“ z 30. januára 2015 so začiatkom o 8,30 hod. V prezenčnej listine je zapísaných 28 uchádzačov o zamestnanie vrátane žalobcu. Prítomnosť na poradenstve potvrdilo svojim podpisom 19 uchádzačov. Z vyjadrenia Bc. X. Q., k odvolaniu proti rozhodnutiu č.k. MTI/OSAP/ZAM/2015/9056/Be zo dňa 4. marca 2015 kasačný súd zistil, že skupinová terapia trvala od 8,30 hod do 9,30 hod. a žalobca sa uvedenej aktivity nezúčastnil. Do administratívneho spisu bola založená lekárska správa z neurologického vyšetrenia z 30. januára 2015. Záver vyšetrenia je uvedený neurológom MUDr. W. H. v latinskom jazyku. Predmetná lekárska správa je obsahom aj administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu.

25. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňom, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, ako aj na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

26. Pre posúdenie spolupráce uchádzača o zamestnanie s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny pri hľadaní zamestnania je právne významné skúmanie, či sa uchádzač o zamestnanie nedostavil na úrad bez ospravedlnenia a vážneho dôvodu, hoci bol s touto povinnosťou a s určeným termínom oboznámený (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Sžso/17/2009).

27. Za dôkazy nevyhnutné na preskúvanie zákonnosti rozhodnutia treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

28. Najvyšší súd konštatuje, že súčasťou administratívneho spisu žalovaného nie je potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu z januára 2015. Na existenciu takéhoto dokladu, resp. na dátum jeho vyhotovenia príslušným praktickým lekárom žalobcu nebolo v správnom konaní vykonané žiadne dokazovanie.

29. Podľa právneho názoru kasačného súdu bolo nedostatočné vykonané dokazovanie k tvrdeniu žalovaného, že žalobca ako uchádzač o zamestnanie nespokolupracoval s úradom, keď sa dňa 30. januára 2015 o 8,30 hodine nedostavil na úradom stanovený termín skupinovej aktivity, čo bolo dôvodom na vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Takýto záver môže úrad vyvodiť len v prípade, ak má bez akýchkoľvek pochybností preukázaný dôvod nespokolupráce uchádzača o zamestnanie. Za situácie, kedy sa žalobca na skupinovú terapiu dostavil s omeškaním 20 minút (skupinová terapia trvala cca 1 hodinu, poznámka kasačného súdu) a pracovníčke úradu predložil lekársku správu o návšteve odborného lekára po tom, čo utrpel úraz hlavy, ublíženie na zdraví a traumy, nie je možné jednoznačne dospieť k záveru o nespokolupráce s úradom. Kasačný súd poukazuje na to, že posúdenie vážnosti dôvodov, ako napríklad akútnosť stavu, trauma korú utrpel, prípadne či ide o odborné vyšetrenie, na ktoré je potrebné vopred sa objednať, patrí do právomoci správneho orgánu.

30. Z obsahu spisov bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že pracovníčka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (Bc. Q.) vo svojom vyjadrení potvrdila, že dňa 30. januára 2015 viedla skupinovú aktivitu a

ako uvádza „pán Z. sa uvedenej aktivity nezúčastnil“. V ďalšom odseku svojho vyjadrenia poukazuje na to, že: „každý klient má možnosť neúčast' na skupinovej aktivite ospravedlniť u svojho sprostredkovateľa práce“. V ďalšom vyjadrení k odvolaniu, ktoré vyhotovila Mgr. W. E. sa uvádza, že: „nakoľko účastník konania dňa 30.01.2015 odmietol účasť na aktívnych opatreniach“

31. Je pravdou, že na správne konanie v predmetnej veci sa nevzťahuje správny poriadok. Na druhej strane kasačný súd skúmal, či sú rozhodnutia zdôvodnené. V tejto súvislosti dal kasačný súd do pozornosti Odporúčanie Výboru ministrov Európy Rec(2007)7 z 20. júna 2007 o dobrej verejnej správe. V zmysle čl. 17 tohto odporúčania rozhodnutia musia byť formulované v jednoduchej, jasnej a zrozumiteľnej podobe a musia mať primerané zdôvodnenie, obsahujúce skutkové a právne dôvody, pre ktoré boli vydané.

32. Treba poukázať na to, že posúdenie dôvodov meškania na skupinovú terapiu je právne významné pre preukázanie skutočností, či sa žalobca ako uchádzač o zamestnanie nedostavil na úrad bez ospravedlnenia a vážneho dôvodu, hoci bol s touto povinnosťou a s určeným termínom oboznámený. Z uvedeného dôvodu kasačný súd zastal názor, že žalovaný správny orgán nepostupoval pri hodnotení lekárskej správy z odborného vyšetrenia žalobcu z 30. januára 2015 v zmysle zásady hodnotenia dôkazov, ktoré v zásade platí na každé konanie na správnom orgáne. Zásada voľného hodnotenia dôkazov v žiadnom prípade nemôže znamenať ľubôľu zo strany správneho orgánu, ktorý je povinný uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia skutočnosť, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, ďalej je povinný uviesť, ako zhodnotil vykonané dôkazy vrátane odôvodnenia príčin, pre ktoré neboli niektoré dôkazy vykonané s tým, že odôvodnenie musí byť relatívne podrobné. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že nestačí iba uviesť aké dôkazy boli vykonané, ale musí byť uvedené aj hodnotenie týchto dôkazov, aby bolo plne realizované právo účastníka na spravodlivý proces.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 2 SSP tak, že zmenil rozsudok krajského súdu, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

34. O náhrade trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 SSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania na krajskom súde a na kasačnom súde v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.